

Arrest

nr. 83 649 van 25 juni 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 maart 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat R. WOUTERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 19 maart 2012 een tweede asielaanvraag in. Op 20 maart 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13*quater*). Dit is de thans bestreden beslissing.

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten I. U. (...)

geboren te (...), op (in) (...)
en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 19.03.2012 (2)

Overwegende dat

betrokkene op 25.08.2011 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; hem echter op 21.11.2011 zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); betrokkene op 09.12.2011 schorsend beroep aantekende tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), waar op 28.02.2012 de beslissing van het CGVS bevestigd werd; betrokkene op 19.03.2012 een tweede asielaanvraag indiende, waaruit blijkt dat hij niet naar zijn land van herkomst is teruggekeerd; betrokkene hierbij stelt dat zijn problemen in Urus-Martan nog steeds actueel zijn; de moeder van betrokkene ondertussen ook naar België zou gevlucht zijn; de moeder van betrokkene (alsook de burens) immers zou lastig gevallen zijn door mannen in (militaire) uniformen; betrokkene deze bewering echter niet kan staven met enig begin van bewijs, waardoor het ook louter een bewering blijft; betrokkene verder verklaart nog steeds gezocht te worden in Urus-Martan; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag een oproepingsbrief van de MVD naar voren brengt; hierbij dient opgemerkt te worden dat er reeds gedurende de eerste asielaanvraag van betrokkene, door de Belgische asielinstanties, geen geloof kon gehecht worden aan de vluchtmotieven van betrokkene; voornoemd document niet van die aard is dat het deze appreciatie kan wijzigen; betrokkene immers door de MVD louter opgeroepen werd teneinde een verklaring af te leggen; uit dit document dan ook nergens blijkt dat betrokkene enig gevaar zou lopen, of ten onrechte veroordeeld zou worden indien hij zich zou aanbieden; betrokkene overigens niet aannemelijk kan maken dat hij voornoemd document niet gedurende zijn vorige asielaanvraag naar voren had kunnen brengen; betrokkene namelijk niet over afdoende bewijs beschikt dat zijn moeder in België zou verblijven en zij recent deze brief aan betrokkene zou bezorgd hebben, niettegenstaande de moeder van betrokkene niet op de hoogte was van het feit dat betrokkene reeds sedert augustus 2011 in België verblijft; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag bijgevolg geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste en een tweede middel aan die luiden als volgt:

Eerste middel:

"schending van de regels van behoorlijk bestuur en artikel 62 van de vreemdelingenwet. De door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken genomen beslissing is volledig op onjuiste motieven gesteund is, bij gebreke aan een duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak en is onjuist en onvoldoende gemotiveerd door middel van niet-bewezen veronderstellingen. De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken meent ten onrechte uit de feitelijke situatie te kunnen afleiden dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou dienen te hebben en heeft ten onrechte de tweede asielaanvraag geweigerd om in overweging te nemen. Dat aldus voldoende bewezen is dat verzoeker aan systematische vervolging en bedreigingen in de zin van de conventie van Genève is blootgesteld nu hij meermaals werd bedreigd en ondervraagd door de politiediensten die hem ervan verdenken samen te werken met de rebellen. Verzoeker heeft wel degelijk bijkomende bewijzen bij van zijn problemen in zijn land van herkomst. Zo brengt verzoeker een oproepingsbrief bij van de MVD. Verzoeker kon deze brief niet eerder bijbrengen aangezien hij deze pas ontvangen heeft van zijn moeder op het ogenblik dat de moeder van verzoeker naar België gevlucht is. Tevens deelde de moeder van verzoeker mee dat er mannen in militaire uniformen bij haar thuis geweest zijn en dat deze mannen op zoek waren naar verzoeker. Uit deze brief en de verklaringen van de moeder van verzoeker blijkt duidelijk dat hij niet veilig is in URS Marten en dat ze verzoeker nog steeds zoeken. Nu stellen dat de bijgebrachte documenten onvoldoende nieuwe elementen inhouden is niet correct. Uit de bijgebrachte documenten blijkt duidelijk dat de MVD nog steeds op zoek is naar verzoeker. Dat de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken op basis van onjuiste motiveringen en onvolledige gegevens en na een overdreven summier onderzoek naar de ware

toedracht van de zaak, meent te mogen veronderstellen dat verzoeker het bewijs niet levert, te voldoen aan de voorwaarden voor de aanvraag van een tweede asielaanvraag. Dat zulks een onjuiste gevolgtrekking is nu is komen vast te staan dat verzoeker wel degelijk vreest voor zijn leven en tevens nieuwe dienstdoende bewijsstukken bijbrengt. Bij terugkeer is het leven van verzoeker dan ook ernstig in gevaar aangezien hij allereerst dien te vrezen voor de autoriteiten die hem viseren omwille van zijn vermeende betrokkenheid met de rebellen en anderzijds nog steeds gezocht wordt door het leger die hem reeds met de dood bedreigd hebben. Verzoeker valt minstens onder de subsidiaire bescherming. Verzoeker is echter van oordeel dat de bijgebrachte elementen wel degelijk nieuwe elementen vormen zodat zijn tweede asiel aanvraag in overweging dient genomen te worden. Verzoeker ziet zwaar af van de feiten die hij meegemaakt heeft en heeft er zelfs psychische problemen aan over gehouden. Dat de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken aldus de regels van behoorlijk bestuur en de bepalingen van de Vreemdelingenwet heeft geschonden door onvoldoende grondig het dossier van verzoeker te onderzoeken. Dat de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken op basis van het feit dat het geen nieuwe documenten zouden betreffen tot de vaststelling is gekomen dat er geen sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolgingen in zijn land van herkomst in hoofdte van verzoeker, omdat het verhaal niet geloofwaardig zou zijn bij gebrek aan enige nieuwe documenten. Dat dit geen correcte gevolgtrekking is aangezien nu blijkt dat de neerlegde documenten niet eerder konden neergelegd worden en wel degelijk aantonen dat er in het land van verzoeker nog steeds problemen zijn en men op zoek is naar verzoeker. De 2de asielaanvraag van verzoeker dient dan ook wel degelijk onderzocht te worden en heruit zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees heeft voor zijn leven. Het verhaal van verzoeker is wel degelijk geloofwaardig en er dient gekeken te worden naar de nieuwe bijgebrachte stukken die het verhaal van verzoeker ondersteunen. Tegenpartij gaat van een algemene situatie uit doch zonder enig onderzoek gedaan te hebben naar het specifiek geval van verzoeker en de werkelijke toedracht van de feiten en de plaatselijke situatie. Tegenpartij stelt dat de bijgebrachte stukken onvoldoende zijn om een tweede asielaanvraag te onderzoeken doch dit is een verkeerde gevolgtrekking die op niets gestaafd is. Het is voor verzoeker onmogelijk om terug te keren naar zijn land van herkomst en tegenpartij heeft dan ook onvoldoende onderzoek gevoerd naar de ware toedracht van de feiten en heeft louter verwezen naar het feit dat verzoeker geen of onvoldoende nieuwe elementen zou bijbrengen. In tegenstelling tot hetgeen tegenpartij beweert, had verzoeker geen andere uitweg meer dan het land te ontvluchten om alzo zijn leven veilig te stellen. Aangezien verzoeker bijgevolg alle inspanningen heeft geleverd doch de enige uitweg voor hem was om te vluchten naar het buitenland zodat hij dan ook in België asiel heeft aangevraagd. Dat tegenpartij dan ook zonder verder onderzoek naar de concrete situatie van verzoeker en zeer lichtzinnig heeft gesteld dat de tweede asielaanvraag van verzoeker niet in overweging genomen dient te worden. De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken stelt ten onrechte dat er geen nieuwe elementen naar voor werden gebracht. Het is zeer logisch dat bij terugkeer naar zijn land van herkomst verzoeker terug in gevaar zal zijn aangezien hij nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten en tevens door het leger. Dit blijkt duidelijk uit de nieuw bijgebrachte stukken. Het is aan tegenpartij om te bewijzen dat verzoeker geen gegronde vrees zou hebben om vervolgd te worden bij zijn terugkeer. Ook tegenpartij brengt een dergelijk bewijs niet bij dat verzoeker veilig kan terugkeren. Het is tevens niet aan tegenpartij om reeds de inhoud van de stukken te onderzoeken. Het is het CGVS die ten gronde zal ingaan op de nieuwe bijgebrachte stukken door verzoeker. Tegenpartij gaat dan ook te werd in haar gevolgtrekking door te stellen dat verzoeker geen nieuw element aanbrengt. Dat aldus onvoldoende bewezen is door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken dat verzoeker geen nieuwe elementen aangebracht heeft Dat dit niet getuigt van een behoorlijk bestuur. Het is minstens aangewezen een verder onderzoek door de Belgische autoriteiten te doen voeren. De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken gaat bijgevolg duidelijk te ver in haar gevolgtrekking en verzuimt haar beweegredenen voldoende duidelijk te maken. Dergelijke houding van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken is strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur. Dat dit middel zodanig ernstig is dat de vernietiging van de beslissing zich opdringt."

Tweede middel:

"Schending van de motiveringsplicht. Er moet bovendien worden vastgesteld dat de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken haar beslissing motiveert zonder ook maar enig verder onderzoek te hebben ingesteld. De bestreden beslissing dd. 20.03.2012 werd slechts lichtzinnig en foutief gemotiveerd. De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken vermoedt bepaalde feitelijkheden, zonder deze op grondige wijze te onderzoeken. Op grond van deze korte motivering komt de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken tot het besluit dat de tweede

asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden omdat verzoeker onvoldoende nieuwe elementen bij zou brengen. De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken zonder enige concrete bewijzen of elementen simpelweg dat er getwijfeld kan worden aan de algemene geloofwaardigheid van verzoeker. Er is echter onvoldoende onderzoek hieromtrent verricht en deze gevolgtrekking kwam dan ook zeer lichtzinnig tot stand. De nieuwe bijgebrachte stukken ondersteunen het verhaal van verzoeker en houden wel degelijk nieuwe elementen in die op zijn minst dienen onderzocht te worden door het CGVS. Verzoeker heeft alle documenten bijgebracht die zijn verhaal konden ondersteunen. Louter op basis van dit feit stellen dat het verhaal van verzoeker bedrieglijk is, is niet correct en getuigt niet van enige ernst. Hieruit nu afleiden dat het volledige verhaal en haar vluchtmotieven bedrieglijk zouden zijn, gaat te ver. De bestreden beslissing is bijgevolg niet alleen gemotiveerd op basis van onjuiste en niet bewezen gegevens, zij is bovendien ook onvoldoende gemotiveerd bij gebreke aan een duidelijk onderzoek van de ware toedracht van de zaak. De beslissing dd. 20.03.2011 van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken is dan ook genomen met machtsoverschrijding. Dit maakt dan ook een schending van de motiveringsplicht uit, strijdig met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet. Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor de beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk. De bestreden beslissing bevat geen uitdrukkelijke en voldoende motivering hetgeen een scheiding is van artikel 2 Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt. De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (RVST 04.03.1960, Brinkhuysen, nr. 7691. RVST, 30.09.1960, Janssens, nr. 8094, RVST 23.11.1965, Stad Oostende, nr 11.519.) Krachtens de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridische aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissing. Uit de voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridische aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is. Er wordt enkel geargumenteed dat de bijgebrachte stukken onvoldoende nieuwe elementen zouden inhouden voor een 2^e asielaanvraag te rechtvaardigen. Er werd enkel verwezen naar eerdere beslissingen zonder ten gronde in te gaan op de nieuw bijgebrachte stukken die wel degelijke nieuwe elementen inhouden. De bestreden beslissing werd dan ook zeer gebrekkig gemotiveerd aangezien er enkel wordt gesteld dat de bijgebrachte documenten van die aard zouden zijn dat zij de appreciatie van het CGVS niet zouden kunnen wijzigen. Dat het echter niet aan tegenpartij is om hierover reeds te oordelen doch wel aan het CGVS. De bijgebrachte documenten bevatten wel degelijk informatie die nuttig kunnen zijn voor de asielaanvraag van verzoeker en verzoeker had deze documenten niet eerder ter beschikking zodat hij ze ook niet eerder heeft kunnen bijbrengen. Dat verzoeker dienvolgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekt de bestreden beslissing dd. 20.03.2012 van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Vreemdelingenzaken te vernietigen."

2.1.2. Artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) laat de minister of diens gemachtigde toe een latere asielaanvraag niet in overweging te nemen wanneer de aanvrager "geen nieuwe gegevens aanbrengt" die ernstige aanwijzingen vormen voor een gegronde vrees voor vervolging. De minister, of *in casu* de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, kan daarbij niet alleen nagaan of het om nieuwe gegevens gaat in de zin dat zij niet eerder aan de asielinstanties konden worden meegedeeld, maar ook of die gegevens van aard kunnen zijn om een ernstige aanwijzing voor een gegronde vrees voor vervolging te vormen. Bij een dubbel bevestigend antwoord wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag verklaarde dat hij sinds zijn aankomst in België naar zijn zus gezocht had en dat hij haar toevallig gevonden had. Hij zou op het adres van zijn zus zijn moeder gezien hebben. Ook zij zou zijn weggevlucht omdat mannen in militaire uniformen haar en de burens lastig vielen. Ze zouden naar hem op zoek zijn in Urus-Martan.

Het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen oordeelde op 18 november 2011 het volgende:

“U vreest vermoord te worden bij een terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw problemen naar aanleiding van de overnachting van uw kennis, Khamzat Irsayev. Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid zwaar ondermijnd door uw houding die het de asielinstanties niet toelaat om de concreet omstandigheden van uw asielproblemen te achterhalen. (...) U heeft geen informatie betreffende uw eigen problemen in uw land van herkomst. U weet daarenboven niet of u officieel gezocht wordt. (...) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw verklaringen betreffende uw lakse houding niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. (...) Ten tweede stelt het Commissariaat-generaal zich vragen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw vrees tot vervolging.(...)”

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oordeelde bij arrest nr. 75.783 van 24 februari 2012 dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig was.

De Raad merkt op dat verzoeker de vaststelling dat in de oproepingsbrief niets vermeld wordt over zijn persoonlijke problemen, die eventueel zouden kunnen wijzen op een vrees voor zijn leven, niet weerlegt. Enkel en alleen gelet op deze vaststelling, in het licht van wat door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geoordeeld werd, is het niet kennelijk onredelijk dat in de bestreden beslissing geoordeeld werd dat dit document niet van die aard is om afbreuk te doen aan de vaststelling van het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen, bevestigd door de Raad.

Waar verzoeker stelt dat hij het document niet eerder kon voorleggen, wordt vastgesteld dat in de bestreden beslissing opgemerkt wordt dat verzoeker niet over afdoende bewijs beschikt dat zijn moeder in België zou verblijven en dat zij recent deze brief aan hem zou hebben bezorgd. Verzoeker is niet in staat deze motivering te weerleggen.

Uit de beslissing blijkt duidelijk dat er rekening werd gehouden met het enige door verzoeker voorgelegde document, doch dat dit niet van die aard is aannemelijk te maken dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr RvS nr. 105.103, 26 maart 2002).

Verzoeker kent klaarblijkelijk de motieven van de bestreden beslissing, daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

Het eerste en tweede middel zijn ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een derde middel aan dat luidt als volgt:

“Derde middel: schending van de artikelen 3 en 14 EVRM. De tweede asielaanvraag van verzoek werd door tegenpartij niet in overweging genomen. Dit komt in principe neer op het feit dat verwerende partij van oordeel is dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan worden teruggeleid. De beschrijving van de feiten bevatten echter voldoende aanwijzingen dat verzoeker bij zijn terugkeer het slachtoffer zal worden van handelingen verboden door artikel 3 EVRM. Door zijn land te ontluchten is verzoeker eveneens blootgesteld aan represailles bij een eventuele terugkeer. Door verzoeker terug te sturen naar zijn land van herkomst staat het vast, minstens is er een reëel risico, dat hij slachtoffer zal zijn van onmenselijke behandelingen. Verzoeker vreest terecht voor zijn leven. De bestreden beslissing houdt geen rekening met de gevolgen die zij veroorzaakt voor de veiligheid en de fysiek integriteit van verzoeker. De maffia is immers nog steeds op zoek naar verzoeker en zal er niet voor terug deinzen om geweld te gebruiken opzichten verzoeker moest verzoeker terugkeren naar zijn land van herkomst. Ook de Russische autoriteiten willen verzoeker nog steeds vervolgen wegens zijn vermeende betrokkenheid bij rebellen. Een gedwongen terugkeer houdt een regelrechte bedreiging in voor het leven van verzoeker. Dat dit middel dan ook gegrond is.”

2.2.2. De bestreden beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel. Verzoeker toont niet aan op welke wijze de beslissing een schending zou inhouden van artikel 3 van het Europees Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM).

Bovendien werd de bestreden beslissing niet genomen zonder een voorafgaandelijk onderzoek naar het al dan niet bestaan van een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM, bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Verwerende partij heeft hierbij de eer te benadrukken dat artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet de omzetting is van artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG. De inhoud van artikel 15, b) komt overeen met die van artikel 3 EVRM; de inhoud van artikel 15, c) daarentegen is ruimer dan die van dit artikel (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji, NAV 2009, 138, noot Hemme Battjes; T.Vreernd. 2009, 153 en 225, noot Dirk Vanheule, "Individuele bedreiging van de asielzoeker niet steeds vereist bij een gewapend conflict"; IJRL 2009, 297-307).

Verzoeker maakt daarenboven in zijn verzoekschrift niet aannemelijk dat hij riskeert blootgesteld te worden aan behandelingen in strijd met artikel 3 EVRM, daar hij naast zijn loutere bewering geen enkele concrete elementen aanbrengt die op zijn persoonlijke situatie van toepassing zijn en die zijn hypothetische bewering zou kunnen staven. Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Verzoeker laat na een schending van artikel 14 EVRM uiteen te zetten. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Het derde middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoeker voert een vierde middel aan dat luidt als volgt:

“Vierde middel: schending van artikel 5 en 8 EVRM. Het is duidelijk dat verzoeker bij zijn terugkeer niet in veiligheid zal zijn. De vrees voor zijn leven is gegrond en van veiligheid is geen enkele sprake. Nochtans houdt artikel 5 EVRM een verbod in van schending van persoonlijke vrijheid en veiligheid. Dit artikel zal zonder meer geschonden worden zodra verzoeker terug zou keren naar zijn land van herkomst. De veiligheid en vrijheid van verzoeker is geenszins gewaarborgd in zijn land van herkomst, temeer vermits hij zijn land van herkomst verlaten heeft en hij zal bloot gesteld worden aan represailles wegens landverraad. Verzoeker heeft geen inkomen en heeft geen plaats om te verblijven in Rusland. Indien hij gedwongen zou worden om terug naar Rusland te gaan, heeft hij aldaar geen enkele bron van inkomsten en is hij zelfs niet in staat om te zorgen voor de levensnoodzakelijke zaken. Artikel 8 EVRM beschermt onder meer de eerbiediging van het recht op een familie-en gezinsleven, en de eerbiediging van het recht op een privéleven. Voor verzoeker is het quasi onmogelijk om in zijn land van herkomst een familieleven te leiden aangezien hij bij terugkeer zal opgesloten of vermoord worden. Verzoeker heeft inmiddels een band opgebouwd hier in België en heeft zich geïntegreerd in de maatschappij en heeft hiervoor de nodige inspanningen geleverd. Dat dit middel dan ook gegrond is.”

2.3.2. De bestreden beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel. Verzoeker toont derhalve niet aan op welke wijze de beslissing een schending zou inhouden van artikel 5 en 8 EVRM.

Een louter hypothetische bewering van verzoeker, volgens de welke hij sociale banden zou hebben opgebouwd in België is niet voldoende om aan te tonen dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM zou vallen.

Verzoekers asielaanvraag werd reeds grondig onderzocht door het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen en verzoeker slaagde met zijn tweede asielaanvraag er niet in om die bevindingen te weerleggen. Een schending van artikel 5 EVRM wordt evenmin aannemelijk gemaakt.

Het vierde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

griffier.

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC